

Panamericana

Διασχίζουμε την
Κεντρική Αμερική
μέσα από πολιτείες
των Μάγιας, εξωτικά
νησιά, ενεργά
ηφαίστεια και μνήμες
εμφύλιων πολέμων.

Στην Τσιάπας του Μεξικού προέκυψε το δύνημα που συνάντιμως παρίζουμε σε αυτό το ταξίδι: να συνεχίσουμε ευθεία ή να κάνουμε παράκαμψη για να δούμε περισσότερα: Ευθεία ήταν η Γουατεμάλα - δύο ώρες δρόμος από το Σαν Κριστόμπαλ. Μπορούσαμε, όμως, να αφήσουμε απέξω την τροπική χερσόνησο του Γουατανά, τον τόπο όπου άνθισε ο πολιτισμός των Μάγιας: Κιεκεί που πηγαίναμε προς τανόπια, νά' μαστε με κατεύθυνση προς το βορρά, σε ένα ασδοπορικό οκτώημερό που προσέθεσε σε συνολού 2.000 χιλιόμετρα στο οδόμετρο του Discovery.

Ακής ΤΕΜΠΕΡΙΔΗΣ [A.T., BOYKA NEVY] — |

Mundo Maya

Ηγνωμία μας με τον κόσμο των Μάγιας έγινε στο Παλένκε, τον αρχαιολογικό χώρο που κρυβόταν για αιώνες στην πυκνή ζούγκλα. Χρειάζεται μία ημέρα για να το γυρίσεις, αρκετοί όμως αράζουν για εβδομάδες στα γύρω κάμπινγκ. Γιατί; Επειδή στην περιοχή εύδοκιμεί ένα μαντάριμε παρασιθισιαγόνες ζιδόπιτες, το οποίο ούτε ψάξαιμε, ούτε βρήκαμε, ούτε θέλαμε. Όταν το ίδιο βράδυ πέσαμε να κοιμθούμε στο κάμπινγκ που βρίσκεται ακριβώς δίπλα στον αρχαιολογικό χώρο, τρομακτικοί βίρυνθμοί, προερχόμενοι από τη ζούγκλα, μας ταρακούνουσαν μέσα στη σκηνή. «Μήπως έχουμε παρασίθισει; Τι είναι αυτό που ουραγάζει σαν γκοτζλά;» «Είναι ένα howler monkey, η μάμου που ουρλάζει» μας είπε μια ντόπια κοπέλα. Δεν έκαμε ξανακούσει κάτιπιο τρομακτικό στη ζωή μας...

Νάμαστε, λοιπόν, στο δρόμο για Μέριδα, ποποία, όπως κάθε άλλη πόλη του Μεξικού, έχει ένα θαυμάσιο κέντρο, με μεγάλες πλατείες, χαμηλά σπίτια και πεζόδρομους. Από εκεί έξορμίσαμε την επόμενη ημέρα προς τα ερείπια άλλης μίας ένδοξης πόλης των Μάγιας της Τσιτάνης Ιτσά, στην οποία δεσπόζει το καλά διατηρημένο Ελ Καστίγο. Δεν είναι απλώς έναντιας, αλλά έναντι γάντιο αιστρονομικού εργαλείου που απεικονίζει τη μηρολόγιο των Μάγιας. Είναι τόσο μελετημένο, ώστε κατά την εργανισμένη, λήγοντας πάτηδυστου ήλιου, το φως μετατρέπει το σκάλατης βρύσηας πλευράστο σώμα ενός φιδιού που λατρεύσαν ως θεότητα.

Όλα είναι διαφορετικά στο Γιουκατάν σε σχέση με το υπόλοιπο Μεξικό. Δεν υπάρχουν ποτάμια και λίμνες σε όλη την περιοχή, παρά ένα δίκτυο υπόγειων υδάτων, οι σενότες, τις οποίες οι Μάγιας θεωρούσαν ιερές και τιμούσαν με ανθρωποθυσίες. Το κλίμα είναι τροπικό, οι ανθρωποι κατάγονται από τους Μάγιας και το βιοτικό επίπεδο είναι ανεβασμένο, λόγω του τουρισμού, όπως είναι φυσικό. Οιντόπιοι υπεριφρανεύονται για την ασφάλεια του τόπου, που γνώρισε τη μεγαλύτερη τουριστική αξιοποίηση τη δεκαετία του '70, όταν οι Αμερικανοί έψαχναν το επόμενο Ακαπούλκο. Και οι Μεξικανοί τους έδωσαν τεράστια φιλέτα γης πάνω στην ανατολική ακτή του Γιουκατάν, αφού πρώτα μετατόπισαν ολόκληρους επιθυμούς ψαράδων προς την ενδοχώρα. Το απότελεσμα ήταν να γεννηθεί το Κανκούν. Ένα παραθαλάσσιο Λας Βέγκας, ένας τεχνητός παράδεισος χαζοχαρούμενης καλοπέρασης, κυρίως, για Αμερικανούς. Για να προσεγγίσεις την καλοσκουπισμένη παραλία, πρέπει απαραίτητα να διασχίσεις το λόμπι ενός ξενοδοχείου. Όπου φύγει φύγει εμείς...

Το ίδιο βράδυ στο Τουλούμ, ένα φρούριο των Μάγιας χτισμένο πάνω στη θάλασσα. Εδώ βλέπεις τουρίστες να επισκέπτονται τον αρχαιολογικό χώρο φορώντας τα μαγιό τους. Δεν τους απασχολεί τόσο ο οχυρώμενός πόλη, όσο μια βουτιά στα καταπράσινα νερά της Καραϊβικής. Φαντάζομαι τη ροδαλή Τεξανή να λέει στη φίλη της έπειτα από την εμπειρία: «**Ντάρινγκ, κολύμπησα δύπλα στους Μάγιας**». Λέμε τώρα...

Η Μπελίσε διαφέρει από όλες τις χώρες της Κεντρικής Αμερικής. Ο πληθυσμός της ανέρχεται μόλις σε 300.000, είναι μόνη αγγλόφωνη και η μόνη με μαύρο πληθυσμό. Στην περιέργη ανθρωπολογία της, πέρα από τους εναπομείναντες Βρετανούς, προσέστεις αρκετούς Κινέζους στους οποίους ανάπτυξαν λάταμα πακάλια και τα εστιατόρια-και αρκετούς Μεννονίτες, προτεστάντες δανεζικής καταγωγής που βρέθηκαν εδώ προερχόμενοι από την ΗΠΑ. Αρκετοί απαρνούνται πλήρως τη σύγχρονη τεχνολογία, ζώντας στο δικό τους αγροτικό μεσαίωνα.

Η πρώτη βρετανική Ονδούρα αποδεσμεύτηκε από τη βασιλεύουσα μόλις το 1981. Τα καπάλια πατητικά αγγλοκρατίας με εξαιρέσεις πηγλώσσας δύσκολα διακρίνονται. Από την πόλη της Μπελίσε μέχρι τη «Κίζ», την σοκάκια της Καραϊβικής, απιτήχωρα βρίσκεται στον κόμο της. Έπειτα από 45 λεπτά πλέυση με το βαπτοράκι, φτάσαμε στο Κιόλ-κερ, το φτηνότερο από τα νησάκια του δεύτερου σε μέγεθος κοραλλιογενούς υφάλου του πλανήτη. Λευκή ζάμπα, κρυστάλλινα νερά, ξύλινα, υπερυψωμένα σπιτάκια, υπόκρουστρέγκες, πλεκτροκίνητα αμαζόκια του γκολφ για ταξί και ράστα τύπου με ποδόλιτα οι οποίοι μιλούν σε κρεολική διάλεκτο, ένα απολαυστικό μίγμα αγγλικών και ισπανικών: «Da hōw yu did u amigō?» «Μιαχαρά» «Wannasome speciali?» «Ευχαριστώ, δε θα πάρω»... Στέπαλενοντηνγκάντζα-τημαρικούνα σε αυτά τα μέρη, πηντίτη απαξιότερης χώρας μετά την Καραϊβική και τα ερείπια των Μάγιας. Στη Γουατεμάλα μπήκαμε από τα τριτοκοσμικά σύνορα στη θέση Μελχόρ ντε Μένκος, που είναι μία ώρα δρόμος από το περιβόλι της Τικάλ, την πιο μεγαλοπρεπή πολιτεία των Μάγιας. Ορμπήριο για αυτήν την αρχαιολογική περιπέτεια είναι η Σάντα Έλενα και το νησάκι Φλόρες στη λίμνη Πλετέν Ιτσά, που μας θύμισε έντονα το Γαλαξίδι. Οι πρώτοι άνθρωποι που συναντάς εκεί είναι οι βαρκάρηδες, που δίνουν μάχη για να σε πάνε μια βόλτα στη λίμνη. Την επομένη παραλία βάμετους φίλους μας από την Αθήνα και πήγαμε κατευθείαν στη Τικάλ. Άκομα και αντα έχεις δει όλα, το Τικάλ περισσότερο από αρχαιολογικό χώρος είναι ένα συναρπαστικό ταξίδι στην κλασική περίοδο (200-900 μ.Χ.). Περπατάμε στη ζούγκλα και ξαφνικά βλέπεις μπροστά σου θεόρατες πυραμίδες, που λεζαικούνται αγγέλης οι χρόνος. Τιέφτιαν οι άνθρωποι αυτοί και πού...

Η διώρυγα του Παναμά

Ο Παναμάς δεν οφείλει μόνο την οικονομική ανάπτυξή του στη διώρυγα που έφτιαξαν οι Αμερικανοί το 1914, αλλά και την ίδια την ύπαρξη του. Χωρίς αυτήν, η χώρα θα ήταν μάλλον πολιτεία της Κολομβίας σήμερα. Με την κατασκευή της διώρυγας σας συσκοπήθηκαν πρώτα οι Γάλλοι, αλλά το εγχείρημα τους απέντυ παταγοδών, και είχε ως συνέπεια το θάνατο 20.000 εργατών από ασθένειες και καταλησθίσεις. Οι Αμερικανοί κατέφεραν τελικά να φέρουν εις πέρα το μεγαλείωδες έργο (με 5.000 νεκρούς επιπλέον...) και να το διαχειριστούν μέχρι το 1999, όταν ο Παναμάς ανέλαβε -επειτα από χρόνια δι-απραγματεύσεων- τα δικαιώματά του. Το κανάλι έχει μήκος 77 χιλ. και διαθέτει μια σειρά από δεξαμενές οι οποίες ανεβάζουν τα πλούτια από το επίπεδο του Ειρηνικού 26,5 μ. ψηλότερα στο επίπεδο της τεχνής πίμπνης Γκατούν και τα ξανακατεβάζουν με τον ίδιο τρόπο στον Ατλαντικό. Ένα πλοίο χρειάζεται 8-10 ώρες για να διασχίσει το κανάλι και το κόστος διέτευσης μπορεί να ξεπεράσει τα 300.000 δολαρία για τα μεγαλύτερα φορτηγά. Πάνω από 40.000 πλούτια διασχίζουν εποικίας τη διώρυγα, η οποία αποτελεί τη βασικότερη πηγή εσόδων του Παναμά. Ήδη έχει ξεκινήσει η διαπλάνωσή της και αναμένεται να ολοκληρωθεί το 2014.

Mundo Maya

Ο πολιτισμός των Μάγιας αναπτύχθηκε μετά το 2000 π.Χ. στην περιοχή από το σημερινό Γουατεμάλα μέχρι την Ονδούρα και προκαλεί δέος με την εξέπληξη που παρουσίασε κατά τη χρονική περίοδο (200-900 μ.Χ.) στους τομείς της αρχιτεκτονικής, της αστρονομίας και των μαθηματικών. Κρυμμένο μυστικό και αντικείμενο αντιπαράθεσης των αρχαιολόγων παραμένουν οι αιτίες που προκάλεσαν την παρακμή των Μάγιας. Κλιματικές συνθήκες, ασθένειες ή εσωτερικά προβλήματα νέκρωσαν τις θαυμαστές τους πόλεις 600 χρόνια πριν από την έλευση των Ισπανών. Οι Μάγιας επέζησαν ως λαός, τα βασιλεία τους κάθηκαν. Μήπως, τελικά, ο ίδιος ο λαός έριξε τους ηγεμόνες του;

THE WORLD OFFROADΜΕΞΙΚΟ -
ΠΑΝΑΜΑΣ

W0

Στην Ονδούρα κάναμε μόλις 200 χιλιόμετρα. Όλη η διαδρομή έμοιαζε με σκουπιδότοπο και τα χωριά απέπνεαν μια παρακμή - φτώχεια καταραμένη, δηλαδή, λες και ίμασταν στην Αφρική. Οπότε, ανακαλύψαμε ένα κρυμμένο θησαυρό στον κόλπο Ντε Φονέκατου Ειρηνικού: έναν φαιστειογενένη νησάκι, το Ελ Τίγκρε, γεμάτο ακτές με μαύρη άμμο, και μία κωμόπολη που θα έβαζες στο ικανά απότελεσμα στο 19ο αιώνα, αν δεν ήταν τα τρίκυκλα Piaggio μοτοταξί. Ελάχιστοι τουρίστες φτάνουν μέχρι εκεί. Δυστυχώς, κι αυτοί γίνανα βρουν φτηνό «κόρτο», όπως μας είπε ο βαρκάρης που μας πέρασε απέναντι.

Όσο για τη Νικαράγουα: Είναι επίσημα η πιο φτωχή χώρα στην Αμερική, αλλά δεν το δείχνει. Η άλλοτε δικτατορία του Σομόζα κυβερνάται από το 2006 από τον άλλοτε μαρξιστή επαναστάτη Σαντινίστα Ντανιέλ Ορτέγκα, ο οποίος σε κάθε βήμα είναι μια μπροστά σου υπό μορφήν τεράστιων πινακίδων, συνίθισης στην οποία μπογιαστιμένων... Η Νικαράγουα αισφαλώς και δε θυμίζει πεδίο μάχης όπως στον εμφύλιο του '79, και αξίζει να την επισκεφτεί κανές για τα ηφαίστειά της (συνολικά δεκαεπτά) και για δύο πανέμορφες πόλεις της, τη Λεόν και τη Γρανάδα. Πολλά από τα ηφαίστεια είναι ακόμη ενεργά, όμως μπορείς να περπατήσεις σε αυτά και, αν έχεις τα... κοκόνες, να τα κατέβεις πάνω σε σανίδα. Το sandboarding είναι δημοφιλής δραστηριότητα, που συναντάται αποκλειστικά σε τούτη τη χώρα. Το επιχειρίσαμε με το Δημήτρη, αλλά από τη μέση οδό: καθισμένοι στις σανίδες.

Οικοτουρισμός και μπίζνες

Η Κόστα Ρίκα ήταν ανέκαθεν παρένθεση πολιτικής σταθερότητας, αισφάλειας και οικονομικής άνθησης στην πολύπαθη Κεντρική Αμερική. Διόλου τυχαία είναι απόλυτος τουριστικός παράδεισος της περιοχής. Η χώρα δε διαθέτει στρατόεδω και εξίνταχρονία, οπότε ευδοκιμεί χάρη στην παραγωγή καιφέ και στον οικοτουρισμό, όμως πάσχει από έλλειψη χαρακτήρα. Τα πάντοπλα εθνικά πάρκα της έχουν μετατραπεί σε φυσιολατρικά λούνα πάρκ, όπου ορδές τουριστών επιδίδονται σε καλά οργανωμένες «τεριτρέτεις», όπως το ράφτινγκ, το περπάτημα σε αιωρούμενους διαδρόμους ή το απλό resorting, συγγάνωμη, τις διακοπές σε κάποιο οικοτουριστικό κατάλυμα. Οι πόλεις πάνω στην Panamericana είναι αδιάφορες, με μοντέρνα αρχιτεκτονική και γεμάτες φωτεινές πινακίδες. Το Σαν Χοσέ, η πρωτεύουσα, είναι ένα άντρο από καζίνο, στριπάδικα και πόρνες σε κάθε γωνία. Όλα αυτά, σε συνδυασμό με τις ψηλές για τα δικά μας μέτρα-τιμές, μας έκαναν να τη διασκίσουμε και να μπύμε γρήγορα στον Παναμά, ο οποίος μας φάνηκε αρκετά διαφορετικός με το «καλημέρα». Η αμερικανοποίηση της χώρας παραμένει εμφανής. Ήπιότερος του Παναμά είναι ουσιαστικά μια πόλη-κράτος με ανάπτυξη που δεν έχει καμία σχέση με το υπόλοιπο της χώρας. Έξω από αυτήν, ο Παναμάς πατάει με τα δύο πόδια στον τρίτο κόσμο. Η πληθώρα BMW X6 και Porsche Cayenne και οι αστραφτεροί ουρανούς της πρωτεύουσας έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τις παράγκες της Κολόν, με τους ρακένδουτους ιθαγενείς της περιοχής Νταριέν και τους φτωχούς ψωφαράδες του αρχιπελάγους Κούνα Γιάλα. Το ποτογευτικό κομμάτι της χώρας είναι ανατολικά της δύσης, 300 χιλιόμετρα από την πόλη του Παναμά, η Panameñica στα ματά εκεί όπου ξεκινά η ζουγκλα του Νταριέν. Το περιβόλτο του Νταριέν γκαππαραμένει μία από τις πιο σκοτεινές και επικίνδυνες περιοχές της Γης, γεμάτη φυτείς κοκαΐνης, και τόπος αντιπαράθεσης αριστεριστών ανταρτών με παραστρατιωτικές ομάδες της Κολομβίας, που βρίσκονται σε συνεχή πόλεμο μεταξύ τους εδώ και δεκαετίες, με στόχο τον έλεγχο του εμπορίου λευκής σκόνης. Για αυτούς τους λόγους, κυρίως, παράγια την προστασία του περιβάλλοντος, δρόμος δε φτιάχτηκε ποτέ ανάμεσα στην Κολομβία και στον Παναμά. Έτσι, χρειαστήκαμε δέκα και ημέρες και αρκετή υπομονή μεταξύ της γραφειοκρατικής κράτους για να βάλουμε το Discovery γες κοντένερ και να το βρούμε στην Καρταχένα της Κολομβίας. Ναι, είμαστε πλέον στη Νότια Αμερική, το τελευταίο κομμάτι αυτής της περιπέτειας ζωής, που κοντεύει να κλείσει χιλιες ημέρες. Ούτε εμείς οι ίδιοι δεν το πιστεύουμε... _A.T. ►►►

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ...

Ως Επίπλωνες, δε χρειαζόμαστε βίζα στις κάρες της Κεντρικής Αμερικής. Η είσοδος με αυτοκίνητο περιπλέκεται, ωστόσο, καθώς το πολύπυχο της FIA που εκδίδει η ΕΛΠΑ δεν αναγνωρίζεται. Ορίστε, λοιπόν, ένα συνοπτικό εγκερίδιο συνόρων από το Μεξικό μέχρι τον Παναμά:

ΜΕΞΙΚΟ

Το αυτοκόληπτο σήμα κυκλοφορίας κοστίζει 920 πέσσο (48 ευρώ) με έμπινη διάρκεια. Υποχρεωτική είναι η σαράντα για τρίτους, ο οποία μας κόστισε 82 δολάρια (55 ευρώ) για 1 μήνα.

ΜΠΕΛΙΣΣΕ

Πριν μπεις στην χώρα πιληρώνεις 10 τοπικά δολάρια (3,5 ευρώ) για απολύμανση. Οι διατιπώσεις στην αστυνομία και στα τελωνείο είναι διαφανείς και δωρεάν. Υποχρεωτική η ασφάλεια αυτοκινήτου (4 ευρώ/ημέρα). Στην έξοδο από τη χώρα πιληρώνεις 25 USD (17 ευρώ) διαβατήριο για διατωνώσεις, συν 6 USD (4 ευρώ) περιβαλλοντικό φόρο.

ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ

Στο τμήμα απλοδαπών μας κόπισαν 2 δολάρια/διαβατήριο, χωρίς ποδήλατο. Να μην τα δώσετε! Η έκδοση προσωρινής άδειας αυτοκινήτου κοστίζει 40 κεντάρι (3,8 ευρώ). Στην έξοδο φροντίστε να βάλουν σφραγίδα εξόδου στην άδεια πριν μπετε στο Εθνικό Αρχείο, απλώντας για γυρίσουν πίσω.

ΕΛ ΣΑΛΒΑΔΟΡ

Οι διατιπώσεις προσωρινής άδειας κυκλοφορίας μας κόστισαν μόνο 5 USD (3,5 ευρώ), απλή μπορεί να πάρουν ώρες. Υπολογίστε, τουλάχιστον, μιά ώρα διατωπώσεων για κάθε αυτοκίνητο... Στα ούνορα ποντού πιάρχουν πινακίδες κατά της διαφοράς, ώστε να υπάλληπτοι να μη δέχονται «μίζες».

ΟΝΔΟΥΡΑ

Για κάθε σφραγίδα διαβατηρίου πιληρώνεις 3 USD (2 ευρώ). Η προσωρινή άδεια κυκλοφορίας αυτοκινήτου κοστίζει 35 USD (24 ευρώ), το οποία καταθέτεις στο τοπικό κατάστημα τραπέζης. Αν φέρετες στα σύνορα εκτός μεταξύ 3 μ.μ., οπούτε κλείνεις την τράπεζα, υπάρχει περίπτωση να κολλήσεις εκεί, αν ο υπάλληπτος δε δεχεται να πάρει ο ίδιος τα χρήματα. Ασφάλεια αυτοκινήτου προαιρετική.

ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ

Η σφραγίδα στο διαβατήριο κοστίζει 7 USD (5 ευρώ). Η προσωρινή άδεια κυκλοφορίας με ισού 1 μήνα είναι δωρεάν. Η ασφάλεια αυτοκινήτου είναι εποχρεωτική και κοστίζει 12 USD (8 ευρώ).

ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ

Σε κάθε σφραγίδα διαβατηρίου κοστίζει 2 USD/διαβατήριο για τις σφραγίδες και 4 USD για απολύμανση του αυτοκινήτου. Η άδεια κυκλοφορίας εκδίδεται, αφού πιληρώνεις 8.000 κολπ (10 ευρώ) για ασφάλεια αυτοκινήτου με ισού 3 μηνών.

ΠΑΝΑΜΑΣ

Πιληρώνεις 1 USD τουριστικό φόρο για κάθε διαβατήριο, συν 1 δολάριο για απολύμανση αυτοκινήτου. Η άδεια κυκλοφορίας είναι δωρεάν, όμως εκδίδεται μόνο ερόσον προμηθευτείς ασφάλεια, που κοστίζει 15 USD (11 ευρώ).

THE WORLD OFFROAD

ΧΙΟΥΣΤΟΝ -
ΣΑΝ ΚΡΙΣΤΟΜΠΑΛ

W0
9 771105 128005

FAQ

ΝΤΙΖΕΑ: ΜΕΞΙΚΟ: 0,42 ΕΥΡΩ/ΑΤ., ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑ: 2 ΕΥΡΩ/ΓΑΛΟΝΙ, ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ: 0,67 ΕΥΡΩ/ΑΤ., ΕΛ ΣΑΒΑΔΟΡ/ΠΑΝΑΜΑ: 2 ΕΥΡΩ/ΓΑΛΟΝΙ, ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΣΙΤΣΕΝ ΙΤΖΑ: 6 ΕΥΡΩ, ΠΑΛΕΝΚΕ/ΤΟΥΛΟΥΜ: 3 ΕΥΡΩ, ΒΑΠΟΡΑΚΙ ΚΙ ΚΟΑΚΕΡ: 3,5 ΕΥΡΩ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΙΚΑΑ: 13 ΕΥΡΩ, ΒΑΡΚΑ ΝΗΣΙ ΕΑ ΤΙΓΚΡΕ: 1 ΕΥΡΩ, ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ ΣΕΡΟ ΝΕΓΡΟ: 9 ΕΥΡΩ, ΚΑΡΤΑ SIM (ΠΑΝΑΜΑ): 1,5 ΕΥΡΩ, ΕΙΣΟΔΟΣ ΣΤΗ ΔΙΟΡΥΓΑ: 3,5-6 ΕΥΡΩ, ΒΑΡΚΑ ΓΙΑ ΝΗΣΙ ΚΟΥΝΑ ΓΙΑΛΑ: 4,5 ΕΥΡΩ
1 ΕΥΡΩ = 18,7 ΜΕΞΙΚΟΥ (MXN) = 2,72 ΔΟΛΑΡΙΑ ΜΠΕΛΙΣΕ (BZD) = 11,3 ΚΕΤΖΑΑ ΓΟΥΑΤΕΜΑΛΑΣ (GTQ) = 1,36 ΔΟΛΑΡΙΑ ΗΠΑ (USD) ΕΛ ΣΑΒΑΔΟΡ & ΠΑΝΑΜΑΣ = 25,8 ΛΕΜΠΙΡΑ ΟΝΔΟΥΡΑΣ (HNL) = 28,6 ΚΟΡΑΔΟΒΑ ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑΣ (NIO) = 752 ΚΟΛΟΝ ΚΟΣΤΑ ΡΙΚΑ (WWW.XE.COM, 09/02/2010)

9-10/12/2009,

126.560 χλμ., Παπένκε:

Η πρώτη μας επιφύ με τον πολιτισμό των Μάγιας και με τα μονο, τις μαϊμούδες που ουριήσουν.

11/12/2009, 127.107 χλμ., Μέριδα:

Εδώ συναντάμε ταχαία τη Μαρία, μια Ελληνίδα παντρεμένη με Αμερικανό.

12-13/12/2009,

127.241 χλμ., Τσιτσέν Ιτσά:

Το Καστίγιο είναι το πιο εμπνευσμένο οικοδόμημα των Μάγιας.

14/12/2009,

127.629 χλμ., Τουλούμ:

Η Βούτη μένει άγρυπνη, καθώς διανυκτερεύουμε στη φύση, κοντά στην Πούντα Άλεν, την πρωταπεμένη χερόνησο μετά το Τουλούμ.

15-16/12/2009,

127.962 χλμ., Τσετουράδ:

Στο πιο άμφορο κάμπινγκ του Μεξικού μια τρομερή καταγέδα μας αναγκάζει να κοιμηθούμε μέσα στο Discovery.

17/12/2009, 128.155 χλμ.,

Κι Κόκκερ-Μπελίσ:

Παρκάρουμε το αυτοκίνητο στην Μπελίζ Στις και πάμε στο υπνόσκη Κόκκερ. Αστακό για δείπνο με 8 ευρώ, παρακαλώ!

18/12/2009, 128.275 χλμ.,

Σουντουνίτις:

Διανυκτερέύουμε μέσα στην ζούγκλα, δίπλα στον αρχαιολογικό κώρο των Μάγιας.

19-20/12/2009, 128.385 χλμ.,

Τικάλ-Γουατεμάλα:

Παραληφθάνουμε το Δημήτρη και τη θέση και επισκεπτόμαστε υπό βροχήν το Τικάλ.

21/12/2009,

129.019 χλμ., Αντίγκουα:

Διασκίζουμε τη Γουατεμάλα και διανυκτερεύουμε στην πιο όμορφη πόλη της χώρας, στην ακία τριών πομπετών.

22/12/2009, 129.272 χλμ.,

Εδ Τούνκο-Εδ Σολβαδόρ:

Περνάμετα κειρότερα -ίσως- σύνορα του Κόρδοβα και κατασκηνώνουμε σε κάμπινγκ στον Ειρηνικό ωκεανό.

23/12/2009, 129.311 χλμ.,

Σαν Σολβαδόρ:

Πολιτισμικό σκοτ το κεντρική αγορά της πρωτεύουσας.

24/12/2009, 129.568 χλμ.,

Ίδια Εδ Τίγκρε-Ονδούρα:

Χριστουγεννιάτικο ρεβεγένιον με φόρι και πυροτεχνήματα σε αυτό το ξεχασμένο νησάκι.

25/12/2009, 129.785 χλμ.,

Λεόν-Νικαράγουα:

Η πρωική ηόλη των Σαντινίστας είναι γεμάτη ζωντανά ομέρα. Σημειώστε το εκπληκτικό Lazy Bones χώστε, αν πάτε...

26/12/2009, 129.973 χλμ., Γρανάδα:

Η πρώτη ηόλη των Ισπανών στην Κεντρική Αμερική είναι ένα κρώς ερωτεύσιμη...

27/12/2009, 130.149 χλμ.,

Λιθβρίδια-Κόστα Ρίκα:

Ποινύπουχονενειναζωάσησην Κόστα Ρίκα;

28/12/2009,

130.355 χλμ., Σαν Χοσέ:

Τελευταία νύχτα με τους φίλους μας από την Ελλάδα στο δημοφιλέστερο χώστε Pangea.

29/12/2009, πετάμε προς Μπουένος Άιρες για το Ράλι Νικάραρ...

15/1/2010, 130.428 χλμ., Σαν Χοσέ:

Πρώι με την Μπουένος Άιρες, βράδυ χαμένοι σε πυκνή ομίχλη σε υψόμετρο 2.500 μ. στα κεντρικά υψίπεδα της Κόστα Ρίκα...

16-17/1/2010,

130.569 χλμ., Νικαραγκάλ:

Αφόρητη ζέστη στη παράλια του Ειρηνικού. Γράφουμε για το περιοδικό όσο άπλοι κάνουν σερφ.

18/1/2010, 130.829 χλμ.,

Μπόκα Τούκα-Παναμάς:

Κατασκηνώνουμε στην προκυμαία ενός γραφικού λιμανιού που θυμίζει Ελλάδα!

19-22/1/2010,

131.276 χλμ., Πόλη Παναρά:

Άθλος η αποστολή του αυτοκινήτου στην Καρπάκενα της Κολομβίας με κοντένερ.

27/12/2009, 130.149 χλμ., Νταριέν:

Η δυναμική επιθημική κονιόπιτα του Παναρά είναι σε πεντανόταν - προφανώς πολύγω μεγαλύτερων αναγκών σε καύσιμο. Στο επίπεδο της θάλασσας, το πρόβλημα εξαφανίζεται, όποτε σε όλη την Κεντρική Αμερική.

28/1/2010, 131.908 χλμ., Νταριέν:

Φτάνουμε στη Γιβάτσα, το τελευταίο χωρίο του Παναρά στην ζούγκλα Νταριέν. Κατασκηνώνουμε στην αυλή ενός σκοτεινού.

24/1/2010, 132.247 χλμ.,

Ηηού Κούνι Πίαδά:

Η θαυμής ψαροδίκιον κοινόπιτα του Παναρά μοιάζει να ζει αιώνες πίσω στα νησάκια του αρχιπελάγους Κούνι Γάιλα.

25-27/1/2010, 132.322 χλμ.,

Κλέπτον-Παναμάς:

Το Discovery κλέπτεται στο κοντένερ μαζί με το Peugeot 206 του Μόρτιν και της Αλίνας, δύο οργανωνόν ταξιδιωτών. Εμείς κλείνουμε εισιτήρια για την Καρπάκενα της Κολομβίας...

INFO:

Δείτε πού βρισκόμαστε τώρα
στο www.theworldoffroad.com